

imod, og hvorfor det ikke kan lade sig gøre ifølge de partier, der ikke vil have en obligatorisk ordning.

Kl. 20.55

Den debat, vi har haft hidtil, kommer ikke som nogen overraskelse. Det er jo ikke første gang, at Folketingets partier benytter sig af EU som undskyldning for ikke at tage et nationalt initiativ. Dansk Folkeparti har sådan set ikke noget imod at lægge sig ud med EU på dette område, og det kommer vel ikke som en overraskelse for de fleste. Hvis det skulle komme så vidt, og hvis det skulle vise sig at være nødvendigt, vil vi godt tage en sag i EU.

Helt principielt forstår jeg ganske enkelt ikke, hvorfor vi ikke fra Folketingets side kan indføre en national ordning. Jeg forstår heller ikke Socialdemokraternes lidt uklare holdning i denne sag, for så vidt jeg husker, sagde Socialdemokraterne for et par måneder siden i forbindelse med forbrugerministerens forslag, som jo gik på frivillighed, at problemet ikke var indholdet i ministerens oplæg, men at ordningen ikke var obligatorisk. Men det får vi jo mulighed for at gøre den nu.

Det kan ikke komme bag på nogen, at industrien og detailhandelen ikke vil være med til en obligatorisk ernæringsmærkningsordning. Problemet er, at den skal være frivillig, dermed giver vi jo industrien vetoret, og hvis den ikke vil være med til at mærke de usunde fødevarer, kommer vi jo ikke nogen vegne. Vi hører tit, at en ordning, der pålægger industrien og detailhandelen at mærke fødevarer, skal gennemføres på EU-niveau og kun der, men hvorfor ikke gå forrest i Danmark og komme med en klar politik, der alt andet lige vil være en fordel for forbrugerne?

Det kunne også være relevant at kigge på de undtagelser, der er i Nicetraktaten. Ifølge artikel 30 kan et land få en undtagelse fra reglerne med henvisning til folkesundheden, og dermed kan Danmark faktisk inden for EU's rammer gennemføre en ordning. Men hvis man ikke forsøger, kommer man jo heller ikke nogen vegne.

Hvis regeringen og de andre partier i Folketinget virkelig vil have en ernæringsmærkningsordning, som bliver på forbrugernes og ikke på industriens og detailhandelens præmisser, er det vel rimeligt at konkludere, at den indsats, der foreløbig er gjort, ikke har været tilstrækkelig, i og med at industrien og detailhandelen, som det er nævnt tidligere, har mulighed for vetoret. Vi har hørt bortforklaringerne og undskyldninger-

ne tidligere, og vi kommer sikkert til at høre dem igen, men Dansk Folkeparti kan som sagt støtte forslaget.

Helge Adam Møller (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen, er optaget af et andet møde og derfor ikke har mulighed for at være til stede i salen, skal jeg på hans og den konservative folketingsgruppes vegne fremføre følgende:

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi en enkel, brugervenlig og konstruktiv mærkning af vores fødevarer, og når vi ikke kan støtte dette forslag, skyldes det, at Fødevarestyrelsen og Danmarks Fødevarerforskningsinstitut arbejder på en ny model, og vi finder det helt naturligt at afvente resultatet af dette arbejde. Endvidere er det jo ikke muligt at etablere en obligatorisk ordning, da dette ville være i strid med varernes frie bevægelighed i Det Europæiske Fællesskab. Vi er derimod varme tilhængere af en frivillig ordning, og vi bifalder derfor, at ministeren har taget initiativ til at finde frem til en sådan løsning.

Formålet med en mærkningsordning må være at sikre forbrugerne den bedst mulige vejledning, så de på den baggrund kan træffe deres valg, enten det er fornuftigt eller det modsatte. Jeg ved godt, hvad jeg foretrækker.

Vi mener, det er vigtigst at få en løsning, der kan finde opbakning blandt både forbrugerne, detailhandelen, industrien og de syv politiske partier i Folketinget. Derfor håber vi, at også forslagsstillerne vil deltage konstruktivt i det fortsatte arbejde ud fra de muligheder, som virkelighedens verden nu byder os.

Elisabeth Geday (RV):

Ligesom Enhedslisten ønsker Det Radikale Venstre en ernæringsmærkning, som kan gøre det lettere for forbrugerne at vælge de sunde varer, der skal ned i indkøbsvognen. Jeg tror, at mange ligesom jeg selv har stået foran den endeløse række af morgenmadsprodukter, lige fra cornflakes til yoghurtboller, og filosoferet over, hvad det egentlig er bedst for mig selv og min familie at spise. Det eksisterende S-mærke fungerer ikke godt nok, og jeg tror egentlig det er de færreste forbrugere, som ved, hvad S-mærket i grunden står for.

Ministeren har jo tidligere fremsat et forslag til et nyt ernæringsmærke, kaldet indkøbsvognen, med inspiration fra Forbrugerrådets trafiklys mærke. Dette forslag har fået rosende ord fra